

ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Απρίλης 2017

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συναδέλφισσες – Συνάδελφοι

Η αποδόμηση των εργασιακών σχέσεων έγινε τα τελευταία χρόνια τόσο γρήγορα, που τα συνδικαλιστικά κινήματα και τα σωματεία δεν προλάβαιναν να κάνουν οτιδήποτε. Αυτή η γενικευμένη κρίση έχει κατεδαφίσει όχι μόνο το χάρτη των δικαιωμάτων μας, αλλά και ότι είχαμε κατακτήσει με σκληρούς αγώνες επί δεκαετίες. Υπάρχει σοβαρή κρίση στο συνδικαλιστικό μας κίνημα, που ναι μεν αποτελεί στοιχείο της συνολικής παρακμής, έχει όμως κι έναν αυτόνομο χαρακτήρα που συνέβαλε στην επιδείνωση του.

Το ερώτημα βέβαια που μπαίνει σε ΟΛΟΥΣ τους Δικαστικούς Υπαλλήλους είναι, τι μπορούμε και τι οφείλουμε να κάνουμε, κάτω απ' αυτές τις συνθήκες. **Η απάντηση είναι μονόδρομος.** Να συνεχίσουμε με την επίκληση νέων δυνάμεων, ώστε να συνεχίσουμε μέχρι τελικής μας εξόντωσης, έναν ήδη χαμένο πόλεμο, ούτως ώστε να μην μετατραπεί σε εμφύλιο. Ήδη έχουμε αναγνωρίσει τις αδυναμίες και τα στοιχεία που μας οδήγησαν σ' αυτή την ήττα και οφείλουμε να παρέμβουμε δυναμικά στη θεραπεία τους, γιατί αν δεν το κάνουμε αυτό, το επόμενο βήμα είναι ο εμφύλιος. Όμως τον πόλεμο δεν το έχασαν μόνο οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι μας και οι παρατάξεις. Τον έχασαν και οι ίδιοι οι συνάδελφοι και ο κλάδος. Ποτέ άλλοτε δεν ήταν τόσο βαθύς και μαζικός ο διαχωρισμός και η αντιπαράθεση, όσο διαφαίνεται να είναι σήμερα, αρκεί να δει κανείς το ύφος και τους τόνους των διαδικτυακών διαμαχών. **Πρόκειται για ένα σήμα κινδύνου.**

Αυτό ίσως να είναι και το έναυσμα, να αφήσουν κάποιοι εκλεγμένοι σε Συλλόγους ή ΟΔΥΕ τις προσωπικές τους φιλοδοξίες (κι αν πιστεύουν ότι κάνουν καλό, σε περίπτωση επιλογής και τοποθέτησης τους σε θέση προϊσταμένου να μην την αποδεχτούν, αν δεν έχει καταργηθεί το άρθρο 48... ΙΔΟΥ Η ΡΟΔΟΣ.....). **Το μόνο που ζητούν οι δικαστικοί υπάλληλοι, είναι να έχουν ΟΛΟΙ το δικαίωμα να κριθούν, χωρίς αποκλεισμούς.**

Συναδέλφισσες - Συνάδελφοι

Βρισκόμαστε στο σημείο «μηδέν». Η όποια διεκδίκηση ενοχοποιείται. Η έννοια της αλληλεγγύης δεν μπορεί να παραμένει μια κίβδηλη εικόνα. Δεν γίνεται κάθε «κατηγορία» δικαστικών υπαλλήλων να συναντά την καχυποψία απ' όλες τις άλλες κατηγορίες. **Το συνδικαλιστικό μας κίνημα ΠΡΕΠΕΙ να αντισταθεί, για να μη διαβρωθεί περαιτέρω η ενότητα των συναδέλφων.**

Μας προκαλεί εντύπωση α) η αναφορά του Γεν. Γραμματέα στη θέση των δύο (2) και όχι των (15) του ΔΣ της ΟΔΥΕ (κατά τη συνάντησή μας στο Υπουργείο), τη στιγμή που η θέση της πλειοψηφίας ήταν και θέση ΟΛΩΝ των δικαστικών υπαλλήλων και β) η ΜΗ ξεκάθαρη άποψη του Υπουργείου για το επίμαχο άρθρο 48.

Εδώ λοιπόν είναι και «η μητέρα των μαχών». Γιατί αν το συνδικαλιστικό μας κίνημα ηττηθεί στο εσωτερικό του, τότε καμιά δύναμη δεν θα μπορεί να ανακόψει την πλήρη κατεδάφιση του κλάδου. Είναι η ώρα της κρίσης του ουσιαστικού πλέον ρόλου των συνδικαλιστών και των παρατάξεων. Πιστεύουμε ότι μέχρι τώρα υπάρχει επιλεκτική ενημέρωση και συνδιαμόρφωση αποφάσεων από κάποιους, όπως επίσης και **«συγκάλυψη»** (που είναι ο καταλογισμός;;;), όχι για τον κλάδο, αλλά για προσωπικό τους όφελος. Χρειάζεται να διαμορφώσουμε και να αναπτύξουμε μια μαζική κλαδική δράση, μακριά από μεγαλόσχημες λαϊκίστικες - θεωρητικές διακηρύξεις, που θα έχει στον πυρήνα της : **1)** Δημοκρατικούς Κώδικες δικαστικών υπαλλήλων, χωρίς αποκλεισμούς ή μεροληψίες (π.χ. άρθρο 48) **2)** Ίση και σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες των υπηρεσιών κατανομή των οργανικών θέσεων και κάλυψη αυτών **3)** Οικονομική αναβάθμιση όλων των δικαστικών υπαλλήλων και παράλληλη διεκδίκηση (ακόμα και δικαστική) κεκτημένων που «αρπάχτηκαν» σε μια νύχτα και **4)** Αξιοπρεπή εργασιακή διαβίωση όλων μας. Μόνο έτσι θα καταφέρουμε να είμαστε συσπειρωμένοι και θα επαναφέρουμε τους δικαστικούς υπαλλήλους στη θέση που τους ανήκει.

**ΔΩΣΤΕ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΗ ΓΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΜΑΖΙ ΜΕ ΣΑΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ**

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ «ΕΝΩΣΗΣ»
ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ